

Milí farníci,

již delší dobu pozoruji náš trebovický kostel a upřímně řečeno – je mně ho trochu líto. Staré fotografie z archivu ukazují, že musel projít od svého zbudování v roce 1738 nejednou přestavbou a různými úpravami. Záběry z války zase prozrazují krutost lidských srdcí, která se neostýchala ničit chrámy Ducha Svatého stejně jako chrámy kamenné... Loni jsme společně prožívali podřezávání základů našeho kostela, které byly příliš mokré a hrozilo neustálé poškozování zdí vlhkem. Letos už s nedočkavostí čekáme, jak kostel zazáří v novém „kabátě“, ale i to má svá úskalí: všude samý prach, stavební ruch, konec prací, jak se zdá, v nedohlednu a teď jako naschvál – ještě poškozovaná věžní krytina, kterou bude nutné rovněž opravit. Nic naplat, i Boží stavba, stejně jako všechno jiné, stárne a chátrá.

A po pravdě řečeno, i ten lékař, má-li léčit, musí někdy říznout...

Něco hezkého však přece jen můžeme i v této situaci najít. Vždy se najdou lidé, kterým osud kostela není lhostejný a pomohou: někdo dobrým nápadem, jiný šikovnými rukama, další finančním přispěním nebo třeba „jen“ modlitbou... Vždycky to ukazuje na dobré srdce, a to si myslím, že je nejdůležitější. Vždyť i ten chrám by byl takříkajíc k ničemu, kdyby naše srdce nekultivoval.

Zatím tedy snášíme s naším kostelem „všechno dobré i zlé“. Ale už teď v nás roste povědomí: je to náš kostel, my si ho vážíme a pomáháme mu. Kéž nám i on pomůže vytvářet společnou farní rodinu, kde si lidé navzájem rozumí, umí si pomáhat a mají se rádi.

P. Ladislav Kozubík, farář

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

1. října – neděle	26. neděle v mezidobí
2. října – pondělí	Památka svatých andělů strážných
4. října – středa	Památka sv. Františka z Assisi
7. října – sobota	Památka Panny Marie Růžencové
8. října – neděle	27. neděle v mezidobí
15. října – pátek	28. neděle v mezidobí
16. října – pondělí	Svátek sv. Hedviky, řeholnice, hlavní patronky Slezska
17. října – úterý	Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
18. října – středa	Svátek sv. Lukáše, evangelisty
22. října – neděle	29. neděle v mezidobí (Den modliteb za misie)
28. října – sobota	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů
29. října – neděle	Slavnost VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA

MALÁ KATECHEZE – Památka Panny Marie Růžencové

Měsíc říjen je stejně jako květen měsícem Panny Marie. Zvláště v tomto měsíci vystupuje den 7. října, na který připadá vlastní památka Panny Marie Růžencové. První „růžencový svátek“ je doložen již roku 1547 ve Španělsku, kde se slavil vždy 3. neděli v dubnu.

V roce 1571 zvítězilo dne 7. října křesťanské vojsko v námořní bitvě u Lepanta nad tureckým loďstvem. Toto významné vítězství bylo připisováno modlitbě růžence a papež Pius V. stanovil na výroční den

bitvy svátek Panny Marie Vítězné. Papež Pius XIII. povolil roku 1573 v kostelích s růžencovým oltářem slavit „svátek Svatého růžence“, a to první neděli v říjnu. Když v roce 1716 zvítězil princ Evžen Savojský nad Turky u Petervaradinu, rozšířil Klement XI. svátek na celou církev.

Papež Pius X. pak svátek znovu přeložil na původní datum 7. října a Kodex rubicarum změnil v roce 1960 název svátku na svátek Panny Marie Růžencové. Tak jej dodnes zachovává i Římský kalendář.

(Lukáš Volný)

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Ignác z Antiochie

S naším říjnovým světcem se přeneseme o řadu let zpátky, do doby prvotní církve. Sv. Ignác patří k nejdůležitějším svědkům

této doby. Byl žákem apoštola Jana a je dost dobře možné, že se osobně setkal i se samotným Kristem. Právě apoštol Jan jmenoval

Ignáce v roce 59 biskupem Antiochijským. V tomto úřadu setrval světec téměř 40 let a podle svědectví byl „pastýřem“ dobrým a starostlivým.

Vládce tehdejšího světa císař Traján se dlouhá léta snažil Ignáce od jeho pevné víry odvést. Když se tato snaha ukázala marnou, rozhodl se císař Ignáce odstranit. Společně s dalšími křesťany ho nechal převést lodí z Antiochie do Říma. Biskup byl již starcem, ale ani to ho neochránilo před strašlivou smrtí.

Ve Flaviově amfiteátru, což je dnešní Koloseum, byl předhozen jako potrava lvům. Ani tváří v tvář smrti Ignác nezahořkl a nezapřel svého Krista. Než lví tesáky navždy ukončily jeho život, zvolal: „Jsem Kristova pšenice, musím být semlet zuby zvířat, abych byl shledán čistým chlebem“. K této tragické události došlo před rokem 117. Část mučednickových

ostatků se později dostala do Antiochie, větší část je dodnes uctívána v kostele sv. Klementa v Římě.

Svatý Ignác napsal tzv. „Sedm svatých dopisů“, které jsou adresovány několika církevním obcím. Všechny vznikaly na jeho cestě do Říma na popravu. Dopisy musel diktovat, protože měl ruce v poutech. Jako první v historii použil ve svých listech slovní spojení „kato-

lická církev“. Zdůrazňoval, že je naplněn žhavou láskou k Ježíši Kristu a bez svého Pána že není ničím. Na smrt odsouzený stále znovu opakoval, jak velice touží po mučednictví.

Na obrazech vidíme Ignáce téměř vždy jako starého muže s vousy, někdy má u nohou lva. Na východě je světec uctíván jako jeden z otců ortodoxie a všeobecně bývá vzýván jako patron proti bolestem v krku.

(Lukáš Volný)

AKTUALITY Z FARNOSTI

29. 10. 2006 – Slavnost VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA – den díkůvzdání
V 7.30 a 9.00 – mše svaté, v 15.00 – slavnostní požehnání; potom setkání farníků na faře.

Blahopřání

Našemu milému panu faráři **P. Ladislavu Kozubíkovi** jsme kdysi zpívali : „...slunce ať svítí, kde jsi Ty...“ V těchto dnech u příležitosti jeho narozenin toto přání opakujeme a vyprošujeme mu u Pána Boha hodně zdraví, síly, štěstí a optimismu.

redakce Many

STRÍPKY

O Katolické charismatické konferenci 2006, charismatech a modlitbě za vnitřní uzdravení – část 1.

Letos o prázdninách stejně jako již každoročně se uskutečnila katolická charismatická konference, tentokrát v Českých Budějovicích. Součástí programu byly přednášky s duchovní tematikou, písně, chvály, modlitby v jazyku, ale našel se čas i na odreagování, například při divadelním představení Theatru Vítí Marčíka, který všechny občerstvil svou nápaditostí a vtípem. Závěrem představení autor požádal o společnou modlitbu za porozumění a komunikaci uvnitř církve, mezi bratry, sestrami, laiky navzájem, k čemuž se většina diváků, myslím si, s radostí přidala.

Hlavním „tahounem“ celé akce byl tento rok Fr. Elias Vella, O.F.M, Conv., exorcista z Malty. Vedl program s tématy: „*Ježíš ano, církev ne?, Duch Svatý – život Církve, Charismata a služba*“, přičemž hlavním sobotním večerním programem byla „Modlitba za osvobození od zlého“, tedy exorcismus. Program byl dokumentován studiem Telepace z Ostravy pro TV NOE a již během následujícího dne si účastníci konference mohli zakoupit cedečka nebo videokazety s přednáškami.

Jednotlivé přednášky P. Velly nebyly pouze teorií, při kterých rozebíral danou tematiku, ale byly vždy završeny modlitbou v konkrétní situaci za potřeby a uzdravení posluchačů, které pronášel z vnuknutí Ducha Svatého. Dá se říci, že vše zcela podle jeho postoje, který již dříve prezentoval slovy, jejichž význam se pokusím interpretovat: „*Nestačí jen*

evangelizovat, když se neuzdravuje a nestačí jen uzdravovat, když se neevangelizuje. Pokud toto nedáme do souladu, nejsme pro nevěřící kolem nás věrohodní. Pán Ježíš nejdříve uzdravoval a pak evangelizoval, jedno bez druhého nefunguje v plnosti.“ (srov. Lk 7,21–22; 6,18)

Proto byl Ježíš autentický, jeho slovo mělo moc a mnoho lidí přitahoval, protože „z něj šla síla“. Lidé za ním šli, protože se modlil za jejich uzdravení, očistění od zlého ducha a dokonce i za vzkříšení mrtvých. A díky této síle bylo také později skrze jeho učedníky obráceno mnoho pohanů a došlo dokonce i na nás... Samozřejmě, již návštěva každé mše svaté může pro nás mít, dle míry naší dispozice, milost uzdravení, kterého si mnohdy ani nemusíme být vědomi. Již samo přijímání svátostí nám tuto možnost dává. Ale myslím si, že Pán Ježíš nám nabízí další milost podle slov evangelia: „*Ve jménu mém budou vyhánět demony a mluvit novými jazyky... na choré budou ukládat ruce a uzdraví je.*“ (Mk 16,17–18)

V určitou chvíli při jedné z hlavních přednášek zašuměl dav překvapením a „provozní cvrkot“ v hale jakoby ustal. Stalo se to, když P. Vella hovořil o darech Ducha Svatého. K darům Ducha Svatého patří: slova moudrosti, poznání, dar víry, uzdravování druhých, prorocství, rozlišování duchů, mluvení v jazycích a jejich výklad (srov. 1Kor 12,7–10), ale i mnoho dalších, které nejsou doslova uvedeny v Písmu a které se projevují při každoden-

ním životě, jako například láskyplná péče matky o dítě, starost o druhé lidi apod. „Dary Duchy Svatého jsme dostali ne pro sebe, ale ke službě druhým. Kdo tyto dary nepředává dál, chová se jako zloděj! Podívejte se, když mi Bůh dává do ruky například tuhle knihu, ať ji předám lidem, a já to nedělám a nechám si ji pro sebe, nepředám ji

tomu, komu je určena, hřeším, jsem vlastně zloděj. Používejte všechny dary Duchy Svatého, které jste obdrželi pro dobro druhých a nabízejte je s láskou ostatním, nejsou určeny jen pro vás, ale ke službě všem!“

...pokračování v příští Maně

(Radim Prokop)

Letní chaloupka scholy 2006

Letní pirátská chaloupka se letos konala ve Spálově u Oder a trvala necelé dva týdny. Počasí nám přálo, i když každodenní parna někdy už nebyla k vydržení. Na začátku jsme se rozdělili do dvou pirátských skupin, které proti sobě soutěžily o jednotlivá území. Pirátské bitvy se konaly na farní zahradě, na louce nebo v lese.

A aby byla chaloupka chaloupkou, měli

j sme i noční stezku odvahy, při které sice někteří usnuli, ale přesto jsme ji zvládli projít všichni. Mezi další hezké zážitky patří výlet k Panně Marii ve Skále, táborák s kytarou nebo návštěva otce Ladislava a společná mše svatá.

Myslím si, že tato chaloupka byla super a všichni na ni budeme rádi vzpomínat.

(Monika Balíková)

Americký křesťanský kemp

Milí farníci!

Nedávno jsem na stránkách naší farnosti zaznamenala povzbuzení paní Volné nebát se, psát a přispívat do měsíčníku MANA. Nevím čím to, ale řekla jsem si, proč to konečně nezkusit? Pobývám teď v jednom americkém křesťanském kempu a jedno z ústředních témat pro mě tady je TÍCHO. Představte si 9 týdnů v prostředí plném asi 250 dětí a dalších 100 zaměstnanců a brzy pochopíte proč. Kemp je plný křiku od rána do večera a jen těžko najdete chvíli klidu na řádnou modlitbu nebo třeba jen odpočinek. Tím více jsem vděčná za tzv. labyrint, který tady v kempu je. V nabídkě

aktivit pro děti je jednou z možností a kupodivu většina těch tolik „živých camperů“ si ho tolik cení.

Provádíme to tak, že nejprve dětem vysvětlíme o co v následujících 30–45 minutách půjde, poté individuálně procházíme labyrintem, jehož středem je kříž a hromada malých i větších kamínků, které symbolizují zdejší malé poutníky a jejich modlitby, a nakonec společně sdílíme své prožitky, myšlenky, modlitby, postřehy...

Je zvláštní, kolik dětí už v tak nízkém věku je stále více „busy“ (zanepřázdňené) a ještě zvláštnější nakolik jsou za tuto klidnou chvíli vděční.

Podobně je to i s námi dospělými. Za dobu, kterou jsme tady dosud strávili, jsme připravili s pár dobrovolníky celkem 4 modlitby Taizé (mnozí jste už pravděpodobně styl této modlitby zažili) a po každé z nich za námi přišlo pár jedinců, kteří nám s obrovskou vděčností děkovali a sdíleli s námi, jaké to pro ně bylo neuvěřitelně mírumilovné, klidné a plné Boží přítomnosti. Já jsem si vždy myslela, neděkujte nám, ale Bohu, to On promlouval k Vašemu srdci v tichu a čase, který jste mu věnovali.

Z vlastní zkušenosti vím, že se mnohdy jakoby ticha bojíme! Raději si říkáme ještě musím udělat to a to a pak najednou... chvíle, kterou jsme mohli věnovat Bohu, je pryč. Poznávám však stále víc, že právě tyto chvíle ticha, klidu, nám mohou dát mnohem víc než hluk světa televizí, počítačů... Jak vlastně můžeme naslouchat Bohu, který k nám promlouvá? Nebojme se ticha! Hledejme v něm Boha!

(Michaela Smetanová)

Venku a doma

Máme za sebou letní měsíce – období prázdnin a dovolených. Během nich většina z nás navštívila různé jiné krajiny, zase jsme víc poznali a odpočinuli si. Naše nepřítomnost doma byla poznat i v našem kostelíčku, teprve v září se zase začal zaplňovat dětmi a známými tvářemi.

Jistě jsme i během dovolené navštívili mnohé kostely a obdivovali jejich architekturu a památky, ale přiznejme si, že jsme se tam vlastně cítili jen jako návštěvníci.

Někdo může namítnout, že Pán Bůh je přece všude, samozřejmě ano, ale nám tam i tak jakoby něco chybělo – pocit sounáležitosti. To známé „všude dobře, doma nejlépe“ totiž platí nejen pro naše domovy, ale i pro „naš zaběhaný kostel“. Tady máme našeho pana faráře, naše ministranty, varhaníky i naši scholu, podáváme si ruce a přitom víme komu, můžeme si po mši svaté

poklábosit i se navzájem povzbudit, půjčit si knížku, sejít se na naší faře při zajímavých besedách a různých akcích, můžeme pomoci při úklidu a opravách.

Vážme si tohoto pevného zázemí, dává nám posilu a pocit bezpečí, poskytuje nám pomoc a oporu v našich případných nejistotách. Vážme si toho, že nám Pán dal dar víry a že jej máme kde dále rozmnožovat.

Podílejme se také podle svých možností na tom, aby tento náš stánek mohl být zdárně opraven a mohl nadále sloužit k uctívání Pána Boha nejen námi, ale i dalšími, kdo přijdou po nás.

Každý může nějak pomoci – modlitbou, prací, finančním příspěvkem, jen se hlavně zapojit. A o to v tomto zamyšlení jde.

Tak se snažme na té trati!

Pán Bůh nám to všechno splatí.

(Jarmila Lasoňová)

VÝSTAVKA

V neděli 29. 10. v den výročí posvěcení kostela bychom chtěli uspořádat výstavku vašich nejruznějších rukodělných prací. Jistě je mezi vámi spousta kutilů, kteří mají různé záliby.

Třeba ovládáte dávno zapomenutá řemesla nebo techniky anebo si vyrábíte jen tak pro radost svou či svých blízkých. Seznamte se svou šikovností i nás ostatní. Zkrátka, umíte-li vyrobit nějakou pěknou anebo užitečnou věc, je tato akce právě pro vás.

Oslovujeme tedy všechny: „oprašte“ své výtvoři např. výšivky, modely, obrázky, zahrádkářské výpěstky, cukrovinky... Noste je prosím čitelně podepsané, nejpozději do 22. října na faru, a to každou neděli do knihovny v době jejího provozu – po ranní nebo po velké mši svaté.

Společenství střední generace

Orelská pouť na Svatém Hostýně

V neděli 20. 8. jsme se zúčastnili orelské pouti na Svatém Hostýně. Těšili jsme se na hezký den a také na hezký duchovní zážitek. Z naší farnosti nás jelo jedenáct. Jeli jsme ráno vlakem přes Hulín do Bystřice pod Hostýněm. Odtud jsme se dostali autobusem na Hostýn. Těsně po desáté hodině se dal do pohybu průvod asi 60 orelských praporů,

hostů a kněží. Za zvuků fanfár v podání dechové hudby Šohajka prošel průvod až k hlavnímu oltáři a začala mše svatá, kterou celebrou olomoucký arcibiskup, metropolit moravský a předseda ČBK Mons. Jan Graubner. Ve svém kázání zdůraznil roli Orla, který má do sportu, kultury, ale i do politiky přinášet impulsy, které vycházejí z jeho křesťanského založení. Po mši svaté následovalo orelské shromáždění proklá-

dané písněmi žďárské scholy, kde nejdříve poutníky pozdravil jihomoravský hejtman Stanislav Juránek. Generální sekretář Sta-

nislav Kotík poté tlumočil pozdrav starosty Orla Ladislava Šustara a krátce pozdravil přítomné za výkonné předsednictvo Orla. Poté se slova ujal host z USA Oldřich Holubář a po něm poslanec Ludvík Hovorka.

Sám jsem si pak prošel okolí a také Jurkovičovu křížovou cestu. Odpoledne jsme se vydali na zpáteční cestu, ale tentokrát pěšky po červené značce dolů k vlaku. Cestou jsme se zastavili na malé občerstvení. Cesta vlakem pak pěkně ubíhala a do Svinova jsme přijeli ve večerních hodinách.

Myslím si, že jsme prožili hezký den nejen po duchovní stránce.

(Jarek Martykán)

Poděkování za přednášku

Jak je to se seberealizací v dnešní době? Kdy člověk nachází sám sebe? Kdo si klade tyto

otázky, mohl získat inspiraci v pátek 8. září. V ten den se na naší faře konala přednáška

salesiána P. Mgr. Pavla Kuchaře, Ph.D. na téma „seberealizace v dnešní době“.

Otec Pavel vyprávěl velmi poutavě a zajímavě. Zaznělo množství myšlenek, které posluchače skutečně obohatily. Vše bylo umocněno tím, že přednášející nehovořil jako „teoreticky přednášející profesor“, ale jako člověk, který to, co říká, také žije.

Tímto tedy otci Pavlovi děkujeme, že si ve svém „nabitém“ programu udělal čas, strávil s námi hezký večer a zprostředkoval nám mnoho hlubokých a obohacujících úvah.

Nabídka pro vás: Otec Pavel při své přednášce vycházel z knihy Amadea Cenciniho *Bůh je můj přítel*. Kdo by měl zájem o tuto knihu v elektronické podobě, zašlete, prosím, svůj kontakt na e-mailovou adresu ivolny@volny.cz a kniha Vám bude v blízké době zaslána. Nabízíme Vám také autentický záznam přednášky. Zájemci mohou psát na výše uvedený e-mail. Ti, kteří nemají možnost elektronické pošty, se mohou nahlásit v sakristii.

redakce Many

KNÍŽNÍ OKÉNKO

V tomto novém okénku bych Vás chtěla upozorňovat na některé knižní tituly, pro které nemusíte chodit daleko, stačí navštívit naši farní knihovnu. Na tuto myšlenku mne přivedla malá útlá brožurka vydaná Českým katolickým nakladatelstvím ZVON v roce 1995. A právě rok vydání mě zarazil. Knižka byla úplně nová, zřejmě ještě neotevřená, bez známek listování. Trošku jsem se zastýděla – kolik takových v knihovně je. Pravděpodobně o ní nikdo neví.

Cesta srdce je kniha, kterou napsal Henri J. M. Nouwen. Má podtitul *Spiritualita pouště a duchovní služba dnešní doby* a zaměřuje naši pozornost na učení Otců pouště. Žili ve 4. a 5. stol. n. l. na egyptské poušti. Útěk na tato nehostinná místa byl způsobem, jak uniknout svůdnému připodobnění se světu. K nejvýznamnějším představitelům patřil sv. Antonín Veliký (slavíme 17. 1.) – L. P. 251–356, ale také sv. Atanáš (2. 5.), či sv. Makarius (1. 4.). Měli celou řadu následovníků, byly také Matky pouště. Jejich duchovní zápisky, jejich rady

těm, kdo je navštěvovali i jejich konkrétní asketická cvičení tvoří základ autorových úvah o duchovním životě a vyúsťuje v poznání, že i my musíme najít praktickou odpověď na Pavlovo nabádání: „A nepřipůsobujte se už tomuto světu, ale změňte se a obnovujte svoje smýšlení, abyste dovedli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohulibé a dokonalé“ (Řím 12,2).

Mnohé z Vás asi napadne, jak v dnešní uspěchané době, kdy je každý z nás pod tlakem zaneprázdněnosti a pod tlakem, jak nás vnímá okolí, můžeme čerpat a prakticky zužitkovat moudré rady poustních Otců. Spousta otázek bude zodpovězena právě v této knize. Svou pozornost zaměříte na takové pojmy jako je samota, mlčenlivost, modlitba mysli i srdce, hesychastická modlitba... dnes znějící hodně nezvykle, až exoticky. A přestože můžete nabýt dojmu, jak by napovídala název, že tato cesta je určena pouze pro duchovní službu, ta výzva mluví ke každému z nás.

Ať již sáhnete po tomto či jiném svazku, přeji Vám krásné zážitky při pátrání po skrytých pokladech v naší farní knihovně. Neboť, s jistou nadsázkou, řečeno slovy

klasika: „Dobrá, nepřechtená kniha je jako povaha člověka, kterou jsme se ani nesnažili pochopit“.

(Margareta Špoková)

Malá recenze

Chtěl bych se s vámi podělit o zážitek z četby knihy od Tomáše Špidlíka SJ (*1919) *Znáš Krista?* Tato kniha, nevelká svým rozsahem, s hezkým modrým obalem se skví pokorně v naší farní knihovně. Na šedesáti stranách jsou podány srozumitelným jazykem velice naléhavé aspekty christologie. Právě christologii chápou nově po přečtení této knihy jako ne pouze teologické pojednání o Ježíši Kristu, ale také jako pokus – nejen slovně – vypovědět lidskou zkušenost ze setkání se živou osobou Ježíše Krista.

Tomáš Špidlík rozebírá přitažlivým způsobem historické vnímání našeho Spasitele. Zamýšlí se také nad pohledy na Ježíše, jak je nám předala Tradice, Písmo, liturgie, svatí, literatura i moderní teologie. Osobně bych vyzdvihl kapitolu *Psychologická úvaha*, která aktuálně rozděluje přístup lidí podle světónáborů, jak vnímají štěstí.

Tomáš Špidlík ukazuje, že jedině křesťanské pojetí světa zachovává člověku reálnou naději na změnu světa k lepšímu. Ta spočívá v druhém příchodu Krista, kdy nebe sestoupí na zemi.

V teologickém okénku v jednom z posledních vydání *Many* bylo pojednáno o inkulturaci s jejím neustálým požadavkem na srozumitelné předávání Kristova poselství. Osobně si myslím, že právě Tomáš Špidlík je jedním z těch teologů, kteří se heslem srozumitelnosti nejvíce řídí. Například mně osobně kniha jasně sdělila, že žádná učená pojednání a množství vědomostí nenahradí osobní setkání s mým Spasitelem. Nezbyvá tedy než doporučit tuto útlou knihu a před její vlastní četbou si položit zásadní otázku: „**Znáš Krista?**“.

(Ivo Křížka)

OKÉNKO PRO DĚTI

Zdravím všechny děti, jsem želvák Oskar a mám pro vás úplně nové dětské okénko. Luštěte, kreslete, hádejte, hrajte si a hlavně se na sebe hooooóódně smějte...

Hádej, hádej, hádači, kdo to neví, nesvačí:

- » Vlasy nemá, hřeben nosí, ostruhy má, chodí bosý.
- » Dva bratři dva bratry honí, ale nikdy nedohoní.

- » Chodí vzhůru nohama.
- » Je to tkadlec, sám chodí nahý.
- » Maličký voják hubený jak tříska, když jede do boje, vesele si píská. Ten, kdo ho zabije, vlastní krev prolije.

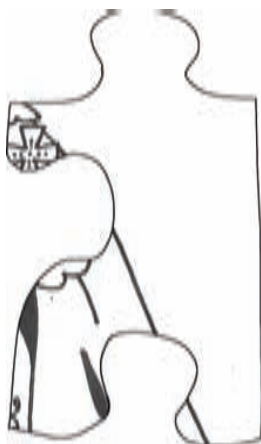
(řešení na str. 11)

Soutěž!

Vyhrává každý!

- * nasbírej 9 dílků puzzle (další najdeš v Maně č. 11 a 12)
- * vystřižni, nalep na výkres a vybarvi!
- * poznáš co je na obrázku? napiš to nad obrázek
- * podepiš a svůj výtvar přines na faru

VYHRÁVÁŠ!

Mám pro vás malý testík, jak dobře znáte moje kamarády ze zvířecí říše. Nebojte, není to na známky. Tak začneme, ne? Oskar

1. Pták s největším počtem per: 4. Nejdelší zimní spánek: 7. Nejplodnější živočich: a) labuť a) ježek a) potkan
b) sova b) sysel b) buvol
c) orel c) medvěd c) mšice
2. Nejseverněji žijící savec: 5. Nejdelší parohy: 8. Nejdelší had: a) lední medvěd a) jelen a) anakonda
b) tuleň b) kozoroh b) krajta
c) tučňák c) daněk c) kobra
3. Nejvyšší věk mezi ptáky: 6. Nejrychlejší živočich: 1a, 2b, 3c, 4b, 5a, 6b, 7c, 8b
a) čáp a) gepard na stropě, pavouk, komár
b) želva b) sokol kohout, kola od vozu, moucha
c) kakadu c) mravenec Řešení hádanek a testu:

25		
14		12
27	28	15
10	8	26
24	29	13
30		11
9		

Chceš uhádnout číslo, které si myslí tvůj kamarád?

Tady máš návod, jak na to:

Vyzvi kamaráda, aby si myslel jakékoli číslo do 30 a ukaž mu těchto pět rámečků. Řekni, aby ti ukázal každý rámeček, ve kterém se jeho číslo nachází. Ty spočítáš prostřední čísla rámečků, které ti označil a to je jeho číslo. Zkus to, opravdu to funguje.

22		
5		6
15	28	14
29	4	12
21	30	23
13		20
7		

20		
27		17
25	19	26
29	16	21
22	30	23
18		24
28		

10		
15		22
3	27	6
23	2	30
11	18	14
26		19
7		

17		
3		9
21	23	15
29	1	11
5	25	7
27		19
13		

Když si dneska klaun čistil zuby, smyl si některé části obličjeje. Dokresli, co mu chybí.

Přemýšlel jsi někdy, jak asi vypadá, co umí, jaké má vlastnosti „**tajenka**“? Nakresli nebo ho popiš, vhod' do obálky v sakristii a díla vyvěsíme v kostele. Co máš kreslit a popisovat se dozvíš, když vypíšeš písmenka, která se shodují s X v druhé síti.

T	O	S	M	V	Ů	O
P	L	J	A	D	N	N
E	D	L	O	Ě	S	I
L	B	C	S	T	Í	R
P	D	Á	Í	O	Ž	V
Š	N	K	D	Ý	L	Q

X				X	X	
		X	X			X
	X			X		
X			X	X		X
		X			X	
	X			X		

OKÉNKO PRO RODIČE

Dětské memorandum

- Nerozmazlujte mne. Vím docela dobře, že bych nemělo mít všechno, o co si řeknu. Jenom vás zkouším.
- Neváhejte být na mne přísní. Dávám tomu přednost. Umožňuje mi to vědět, kde stojím.
- Nevyvíjejte na mne nátlak. Učí mne tomu, že síla je všechno, co platí. Budu reagovat daleko spíše, budu-li vedeno.
- Nebuďte nedůslední. To mne mate a nutí mne to čím dál víc se pokoušet utéci ode všeho, jak jenom mohu.

- Neslibujte, nemusíte být schopni sliby dodržet, to podlomí moji důvěru ve vás.
- Nepodléhejte mým provokacím, když říkám a provádím věci jenom proto, abych vás rozčílilo. Budu se potom pokoušet o další „vítězství“.
- Nebuďte rozčilení, když vám řeknu: „Já vás nenávídím“. Nemyslím to vážně, ale chci, abyste cítili lítost nad tím, co jste mi udělali.
- Nedělejte, abych se cítilo ještě menším než jsem. Budu pak dělat všechno pro to, abych se chovalo hrozně důležitě.

- Nedělejte za mne věci, které mohu udělat samo. Nutí mne to cítit se jako malé dítě a vás mohu nutit, abyste mi dále sloužili.
- Nevěnujte mým „špatným způsobům“ zase tak mnoho pozornosti. Jenom mne to povzbuzuje, abych v nich pokračovalo.
- Neopravujte mne před lidmi. Daleko více si to uvědomím, když mi o tom řeknete v klidu v soukromí.
- Nedělejte si starost o to, že spolu trávíme málo času. Záleží na tom, jak tento čas trávíme.
- Nedopusťte, aby moje obavy vzbuzovaly vaši úzkost. Potom budu mít ještě větší strach. Ukažte mi odvahu.
- Nezapomínejte, že se nemohu rozvíjet bez spousty porozumění a povzbuzení, ale že se někdy zapomíná na pochvalný souhlas, když něčeho poctivě dosáhnu.
- Chovejte se ke mně takovým způsobem, jakým se chováte k vašim přátelům, a potom i já budu váš kamarád. Pamatujte si, že se toho naučím více podle vzoru než od kritiků.
- A kromě toho, mám vás tolik rádo, a tak mi, prosím, lásku opětuje.

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Legitimní teologický pluralismus

V dřívějších okénkách jsme pojednali o tom, co je to teologie, co tento pojem vyjadřuje a čím se teologie jako věda zabývá. Dnes se alespoň okrajově dotkneme pojmu teologický pluralismus. O pluralismu se dnes asi nejčastěji hovoří v oblasti politické. Vezměme si jako příklad pluralitu politických stran. Znamená to, že fakticky zde již nevládne strana jediná, ale máme celou řadu politických subjektů od krajně levicových až po krajně pravicové. Stejně tak pluralita názorů značí, že není jediný dominantní názor, který za každou cenu potlačuje všechny ostatní, ale každému názoru, že se dostane stejného sluchu.

Ještě je zde slovo legitimní. Znamená to ano, všechny strany, všechny názory, ale ty, které neodporují spravedlivým zákonům. Společnost se tak musí chránit před zhoub-

nými vlivy.

Do legitimního pluralismu politických stran by tak rozhodně neměla patřit strana, která šíří např. fašismus nebo rasismus.

Jak se však pluralismus projevuje a aplikuje v teologii? Vždyť máme přece jediné učení církve?! Velmi hezký obraz podává prof. Ctirad Václav Pospíšil. Přirovnává prostor teologie k toku řeky. Každá řeka má dva břehy. Tyto břehy si můžeme představit jako pomyslné hranice. U jednoho břehu je např. učení o tom, že Bůh je jeden. U protějšího břehu se nachází učení o Boží Trojici. Pohybuje-li se teologický názor mezi těmito dvěma břehy, je vše v pořádku. Některé učení může akcentovat Boží nesložnost, jiné může stavět na premise

tří Božských osob. Důležité je, aby teolog se svým míněním nevystoupil na některý z břehů a neopustil vlastní koryto řeky. Jako opuštění říčního toku si můžeme představit třeba popření zmíněné Boží Trojice nebo skutečnosti, že pravý Bůh je jeden.

Všechny ostatní názory „v řece“ se nacházejí v prostoru legitimního teologického pluralismu a jako takové i v rámci učení

Magisteria. A pak je zde ještě jedna účinná možnost. Každá řeka má i svůj třetí rozměr – hloubku. A to je také prostorem teologického pluralismu – rozmyslet věci do hloubky, nacházet jejich niternější podstatu, objevovat nové souvislosti... A hlubina Božích tajemství je nevyčerpatelná.

(Lukáš Volný)

RECEPTÁŘ

Kuře se zázvorem

Kuře vykostíme, i s kůží nakrájíme na placičky velké jako dlaň, osolíme, mírně opepříme a posypeme zázvorem.

Potom obalíme v rozšlehaném vejci a strouhance. Stočíme do závitků a těsně vedle sebe položíme do zapékací misky vymazané máslem. Zalijeme šlehačkou (neušlehanou) a pod pokličkou pečeme v mírné troubě ½ hodiny. Potom odkryjeme a dopékáme bez pokličky asi 20 minut.

Podáváme s bramborem

a zeleninovým salátem nebo s bramborovou kaší a kompotem.

Ingredience:

1 kuře, 2 vejce, lžíce mletého zázvoru, trochu pepře, ¼ l šlehačky, máslo na vymazání formy, strouhanka, sůl.

Vyzkoušela, doporučuje a dobrou chuť přeje Božena Doležalová

INZERCE

Nabídka ubytování na Slovensku

Rekreačný dom ANNA
Motyčák Peter
Andreja Bažíka 70
027 32 Zuberec
Slovensko

Ubytování ve dvoj, tří a čtyř lůžkových pokojích s příslušenstvím a kuchyňkami, ohniště s krbem, velká společenská místnost, parkoviště v uzavřeném dvoře. Tel.: 00421435395665, mob.: 907394030. Více na www.anna-zuberec.szm.sk a e-mailu: motycakepeter@stonline.sk

MANA – Měsíční Aktuality Naší fARNosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942

<http://www.volny.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: Lukáš Volný, e-mail: lvolny@volny.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou Kč 5,-

Uzávěrka příštího čísla je 15. 10. 2006